

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010298
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3818010298.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci odsúdeného N. D., nar. XX.XX.XXXX v R. pre prečin krádeže spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona k § 20 Tr. zákona, v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. januára 2020, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3Nt/7/2018 zo dňa 06. marca 2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného N. D. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 3Nt/7/2018 zo dňa 06. marca 2019 Okresný súd Prievidza podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného N. D. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Prievidza vedenej pod sp. zn. 1T/135/2013 pre prečin krádeže spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona k § 20 Tr. zákona, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote podal odsúdený N. D. sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil s tým, že žiada vypočuť svedkyňu F. Y., keďže v čase spáchania skutku bol s uvedenou svedkyňou. Ďalej žiada o konfrontáciu s V. W., nakoľko jeho výpoveď je nepravdivá a účelová. Pri opätovnom vypočutí sa podľa odsúdeného s určitosťou zistí, že klamal a zavádzal. Ďalej poukázal, že na mieste činu neboli zaistené žiadne jeho daktyloskopické stopy ani žiadne iné dôkazy, a teda ide o tvrdenie proti tvrdeniu. Tiež žiada vypočuť príslušníkov PZ, ktorý ho donútili podpísať zápisnicu, ktorá už bola vopred napísaná a vykonštruovaná voči jeho osobe, len aby si urobili čiarku v štatistikách, keďže vôbec im nešlo o vypátranie skutočného páchatel'a.

Zároveň zahlásenú sťažnosť odsúdený písomne odôvodnil aj prostredníctvom svojho obhajcu s tým, že síce na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa vypočutý svedok Q. poprel nové tvrdenia o tom, že tento spoluobžalovaný V. W. v pôvodnom konaní nahovoril, aby ho usvedčil zo spáchania trestnej činnosti. Avšak po výpovedi tohto svedka poukázal na to, že tento svedok nevypovedal pravdivo, a informáciu, že nahovoril V. W. k nepravdivej výpovedi v pôvodnom konaní mu po návrate z výkonu trestu povedal práve V. W.. Malo sa to stať z dôvodu, že svedok Q. mal vlastný osobný záujem na jeho uväznení, pretože mu prebral družku, s ktorou čakal dieťa, ale táto sa po jeho návrate z výkonu trestu s ním rozišla a chcela sa k odsúdenému vrátiť. Malo ísť tak o komplot proti nemu, s cieľom odstrániť ho zo vzťahu so F. Y.. Vzhľadom k výpovedi svedka Q. v konaní o povolení obnovy konania, súdu navrhol vypočuť k tejto záležitosti aj ako svedka V. W., ktorý podľa neho môže potvrdiť, že sa trestnej činnosti nedopustil. Súd prvého stupňa však jeho dôkaznému návrhu nevyhovел, zamietol ho, pričom tento svoj postup presvedčivo v napadnutom uznesení nezdôvodnil. Z postupu súdu prvého stupňa preto odsúdený usúdil, že súd považoval vykonanie tohto dôkazu za nadbytočné, pričom tento postup

súdu odsúdený považuje za nesprávny, nakoľko porušuje jeho právo na obhajobu. V tejto súvislosti poukázal na súdnu prax všeobecných súdov, ako aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. ÚS/406/2014, podľa ktorého aj v konaní o obnove konania je potrebné rešpektovať základný princíp trestného práva „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Súd v konaní o obnove konania nemôže definitívne posudzovať predkladaný dôkaz alebo novú skutočnosť len v kontexte dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní, ale musí sa obmedziť len na zisťovanie toho, či je aspoň pravdepodobné, či by nový dôkaz, resp. nová skutočnosť v kontexte skutkových záverov ustálených na základe dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní, boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine. Ak je tu daná aspoň pravdepodobnosť spôsobilosti nového dôkazu alebo novej skutočnosti - súdu skôr neznámej - odôvodniť iné rozhodnutie o vine, nemožno uplatniť zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného a je povinnosťou súdu pristupovať k veci nezaujato, teda nie so snahou zachovania pôvodného rozhodnutia, ale byť otvorený tomu, že nové skutočnosti môžu aspoň potencionálne doterajšie rozhodnutie zvrátiť. Je názoru, že nie je úlohou súdu v konaní o obnove konania posudzovať či ním tvrdené nové skutočnosti sú isto spôsobilé pôvodné rozhodnutie zvrátiť, ale postačuje aspoň zistenie, že nie je úplne vylúčené, že by pôvodné rozhodnutie zvrátili. Na základe vyššie uvedeného, preto navrhol krajskému súdu aby napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a rozhodol tak, aby vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Trenčíne dňa 11.10.2019, označený ako „Pripojenie k sťažnosti sp. zn. 3Nt/7/2018-73 zo dňa 06.03.2019, sp. zn. 1T/135/2013“ odsúdený uviedol, cit. „novú skutočnosť na ktorom základe som bol 3-krát vo výkone trestu. Mám za to, že okr. Trenčín a okr. Prievidza súd porušili zákon a to tak že mi neprávom premenili podmienčné prepustenie uznesením sp. zn. 8Pp/28/2012 zo dňa 24.04.2015. Napriek vyhlásenej amnestie zo dňa 2.1.2013 účinná 29.3.2013 tam mi vzniklo marenie ktoré som vykonal 20.2.2017. 21.8.2013 ma neprávom odsúdili na základe ukázania prstom V. W. vinu mi nedokázali aj tak ma odsúdili okr. Prievidza na podmienčný trest 30 mesiacov na 20 mesiacov. Okr. súd Trenčín dal podnet na Okr. súd v Prievidzi aby mi premenili podmienku z roku 25.4.2012 napriek amnestii, ktorú zasielam. Díky procesnej chybe súdu som tretíkrát vo výkone trestu a nemuselo to byť. Ja som nič nespáchal odkedy ma prepustili z výkonu trestu 2012. Týmto žiadam o nápravu aj za vaše prietahy mojej sťažnosti zo dňa 6.3.2019“

K sťažnosti odsúdeného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza do konania neverejného zasadnutia krajského súdu o nej, bližšie písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd na neverejnom zasadnutí dňa 21. januára 2020 podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na základe preskúmania postupu okresného súdu, predchádzajúcemu vydaniu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd procesne správne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania rozhodoval v súlade s § 402 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí.

Podľa § 393 ods.1 Trestného poriadku ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania.

Podľa § 394 ods.1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Trestného poriadku skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj

- a) rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť,
- b) strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 394 ods.5 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Podľa § 399 ods.1 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania odmietne, ak

- a) bol podaný neoprávnenou osobou,
- b) smeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná,
- c) ak je obnova konania vylúčená podľa § 395.

Podľa § 399 ods.2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Vzhľadom na citované ustanovenia krajský súd považuje za potrebné uviesť, že obnova konania (§ 393 a nasl. Tr. por.) je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré skutkové okolnosti zrejme nie sú správne, pretože dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy v pôvodnom konaní neznáme a tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu. Keďže správne zistenie skutkového stavu veci je prvoradým predpokladom na správnu aplikáciu právnych predpisov, tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých bol správne zistený skutkový stav veci, avšak malo dôjsť k nesprávnemu výkladu právnych noriem hmotného práva, prípadne k porušeniu procesných právnych noriem, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie (§ 368 ods. 1 a nasl. Tr.por.).

Krajský súd ďalej považuje za potrebné upriamiť pozornosť na to, že pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku súd hodnotí návrh na obnovu konania z dvoch hľadísk. Prvým hľadiskom je to, či ide o skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme. Druhým hľadiskom je to, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie. Riešenie tejto druhej otázky prichádza do úvahy až po kladnej odpovedi na prvú otázku.

Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti treba obyčajne preukázať novými dôkazmi.

Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale i dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, avšak s iným obsahom.

Podmienkou povolenia obnovy konania však je, že nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé odôvodniť iné (pre páchatel'a priaznivejšie) rozhodnutie, sa vykoná porovnaním dosiaľ vykonaných dôkazov a dosiaľ vykonaných skutkových zistení s dôkazným významom nových, navrhovateľom uvádzaných skutočností či dôkazov. Výsledkom skúmania musí byť výsledok, že existuje určitý stupeň pravdepodobnosti, či dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného rozhodnutia.

S poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, na obsah ktorého týmto krajský súd odkazuje, obsahuje všeobecné právne závery, ktoré sú v úplnom súlade s vyššie uvedenými, súdnou praxou ustálenými právnymi závermi. Okresný súd v súlade s týmito právnymi závermi správne dospel k záveru, že ani jeden z dôkazov produkovaných odsúdeným na verejnom zasadnutí nespochybnil žiaden zistený dôkaz vykonaný pôvodnom konaní, na základe ktorých bola uznaná vina a uložený trest odsúdenému v pôvodnom konaní, a rovnako zo strany odsúdeného nebol predložený žiaden iný nový dôkaz, ktorý by v pôvodnom konaní nebol pred jeho rozhodnutím známy. Správne súd prvého stupňa sa po oboznámení s trestným spisom vo veci Okresného súdu Prievidza vedeného pod sp. zn. 1T/135/2013, najmä s podstatným obsahom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní - výpoveďami samotného odsúdeného, výpoveďou odsúdeného V. W. a ostatných vypočutých svedkov a vykonaný dôkazov, odmietol na doplnenie dokazovania vypočutie svedkyne F. Y., pretože táto svedkyňa bola vypočutá už v pôvodnom konaní, a to práve ku skutočnostiam ku ktorým bola odsúdeným pre obnovu konania navrhovaná. Z tohto istého dôvodu správne postupoval súd prvého stupňa, keď odmietol návrh na vypočutie svedka V. W., nakoľko aj tento svedok bol už k navrhovaným skutočnostiam vypočúvaný vo veci samej v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 1T/135/2013, pričom krajský súd považuje za potrebné dodať, že tieto výpovede boli v pôvodnom konaní súdom vyhodnotené v kontexte ďalších zabezpečených a vykonaných dôkazov.

Tiež z výpovede svedka I. Q. na verejnom zasadnutí (na základe návrhu na jeho vypočutie podaného odsúdeným) vyplynulo, že tento rozhodne poprel, že by V. W. alebo inú osobu nahováral, aby krivo z trestnej činnosti usvedčovali odsúdeného.

Ak odsúdený poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 406/2014 je potrebné uviesť, že ten sa týkal druhovo odlišnej situácie. Za nový dôkaz tu totiž bol označený výsluch bývalého spoluobžalovaného, ktorý dosiaľ nebol v danej veci vypočutý. V aktuálnej terstnej veci odsúdeného N. D. však boli všetci svedkovia riadne vypočutí a v pôvodnom konaní boli ich výpovede zodpovedajúcim spôsobom procesne vyhodnotené a zohľadnené. Ako nový dôkaz vykonal súd rozhodujúci o povolení obnovy konania výsluch I. Q., ktorý jednoznačne poprel tvrdenia odsúdeného o možnom nahováraní už v pôvodnom konaní vypočutých svedkov na krivú výpoveď, resp. krivé obvinenie.

Pokiaľ ide o odsúdeným uvedenú novú skutočnosť písomným podaním zo dňa 11.10.2019, krajský súd dodáva, že z pripojenej prílohy k tomuto podaniu, ktorou je uznesenie Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/36/2010 zo dňa 11.03.2013, ktorým bolo rozhodnuté o účasti odsúdeného N. D. na amnestii prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02. januára 2013, pre odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/36/2010 zo dňa 21.05.2010 v spojení s uznesením Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T/36/2010 zo dňa 06.10.2011 pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona k úhrnnému trestu v trvaní 5 (päť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, vyplýva, že rozhodnutie o účasti na amnestii je v inej trestnej veci ako je tá, pre ktorú odsúdený sa svojim návrhom domáha obnovy konania, a preto nemožno túto skutočnosť považovať za skutočnosť novú, či súdu skôr neznámu, ktorá by sama o sebe alebo v spojení s inými skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi mohla odôvodniť iné rozhodnutie.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. V napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. Konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na riešenie otázky, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a takého charakteru, aký predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k výrokom o vine a treste. V danom prípade tomu tak nie je, preto okresný súd správne rozhodol, keď návrh ako nedôvodný zamietol. Krajský súd sa so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil, preto nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov dospel k záveru, že okresný súd rozhodol vecne správne, preto sťažnosť odsúdeného N. D. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.